

зростає потреба у розвитку вміння майбутнього фахівця користуватися ними. Реалізація окреслених стратегій значною мірою залежить від ефективності самостійної роботи студентів, що зумовлює подальший науковий пошук оптимальних моделей її організації. Якщо аналізувати види самостійно-дослідницької діяльності майбутніх менеджерів освіти, то слід назвати такі: складання портфоліо, написання професійної автобіографії, підготовка есе, створення проєктів. Важливими є проведення публічних презентацій та використання професійних «кейсів».

Вважаємо, що самостійно-дослідницька діяльність майбутніх менеджерів освіти буде лише тоді ефективною, якщо організаційною базою виступають всі складові освітнього процесу підготовки майбутніх керівників шкіл, а саме: науково-дослідна (підготовка магістерського дослідження, написання наукових статей, організація виступів на наукових конференціях, підготовка рецензій на наукові продукти студентами); навчально-творча (дисципліни професійного циклу, зокрема професійний та стратегічний менеджмент, маркетинг в системі управління освітою, логіка та методологія наукових досліджень в діяльності менеджера освіти) та пізнавально-практична (продовжене стажування у закладі освіти).

Зазначимо, що самостійно-дослідницька діяльність майбутніх менеджерів освіти може бути ефективною, якщо забезпечено взаємодію та взаємозв'язок таких педагогічних чинників: створення пізнавально-креативного середовища, в якому магістрант активно розробляє, апробує і втілює оригінальні творчі рішення, проєкти, управлінські ідеї.

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ РОЗВИТКУ ОСВІТИ

Лаврик В.І., СДПУ ім. А.С.Макаренка

Керівник загальноосвітньої школи працює в першу чергу з людьми, він забов'язаний знати всі тонкощі „людської інженерії” і володіти значним обсягом гуманітарних знань[2, 19]. Його

управлінська діяльність орієнтована на постійну взаємодію з іншими учасниками навчально – виховного процесу, на досягнення мети, зростання ефективної діяльності кожного вчителя[4, 71].

Не применшуючи значення проведених досліджень відмітимо[3, 28], що проблема аналізу резервів удосконалення управлінської діяльності залишається актуальною. Мета даної статті полягає у розкритті особливостей управлінської діяльності керівника загальноосвітнього навчального закладу у сучасних умовах розвитку освіти. Особливість управлінської діяльності менеджера загальноосвітньої школи на сучасному етапі визначається сукупністю традиційних та появою нових керівних функцій[1, 44].

До традиційних функцій його управлінської діяльності належать прийняття рішення, організація їх втілення, коригування роботи, облік і контроль, які тепер залишаються основними. Оновлення змісту освіти вимагає реалізації нових функцій керівника (профілізації та індивідуалізації освітнього процесу, авторських навчальних програм, підручників, посібників), відбувається впровадження нових освітніх технологій (розвиваюче, модульне, диференційоване навчання, використання методів проектування і моделювання, життєтворчості особистості); модернізуються зміст, форми й методи управління закладами і установами освіти (підвищується значущість менеджерської функції управління інноваційним процесом, створюються багатоваріантні моделі управління). Пріоритетними стають дорадчо-адміністративні форми управління, які поділяють на: колегіальні (рішення ради школи, педагогічної ради, зборів трудового колективу, наради при директорові, методичної ради, профспілкових зборів, ради засновників); колективні (резолуції чи рішення, консультантів, учнівської, батьківської ради, зборів творчих учителів); індивідуальні (висновки, поради). Управлінська діяльність у системі освіти є професією, яка потребує не тільки підвищення компетентності, а й володіння технологічними, комунікативними й управлінськими вміннями, що дозволяє вирішувати основні завдання як в інтересах навчального закладу — підвищення ефективності і якості праці, так і в інтересах людини -

підвищується рівень життя, створюється можливість для реалізації своїх здібностей.

Література

1. Бондар В. Управління розвитком конкурентоспроможності вчителя в процесі професійної підготовки // Освіта і управління. – 2007. – Т. 10, № 3-4. – С. 44-52.
2. Лук'янихін В.О. Менеджмент персоналу. - Суми, 2004. – 592 с.
3. Тимошко Г. Про деякі аспекти підготовки керівників загальноосвітнього навчального закладу до управління якістю освіти // Освіта і управління. – 2006. – Т. 9, № 1. – С. 71-77.
4. Тимошко Г. Управління закладами освіти в умовах формування інформаційного простору як складова частина забезпечення якісної освіти // Освіта і управління. – 2006. – Т. 9, № 2. – С. 28-30.

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ЗАГАЛЬНООСВІТНЬОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ В РИНКОВИХ УМОВАХ

Горбуленко Я.М., СДПУ ім. А.С.Макаренка

Основою ринкової економіки є конкуренція. В освітньому процесі конкуренція виконує роль регулятора темпів і обсягів надання послуг, спонукаючи менеджера освітнього закладу запроваджувати науково-технічні досягнення, підвищувати продуктивність освітніх послуг, вдосконалювати технологію, організацію навчального процесу тощо. На рівень конкурентоспроможності загальноосвітнього навчального закладу (ЗНЗ) найважливіший вплив мають науково-технічний рівень, використання новітніх винаходів і відкриттів, впровадження сучасних інноваційних технологій.

Оцінка конкурентоспроможності загальноосвітнього навчального закладу на конкретному ринку або його сегменті ґрунтується на ретельному аналізі технологічних, фінансових і збутових можливостей. У рамках стратегічного аналізу питання підвищення рівня конкурентоспроможності ЗНЗ пов'язані з визначенням стратегічних перспектив, чинності конкурентоспроможної позиції закладу, сильних і слабких сторін діяльності, конкурентоспроможності за витратами. Крім того, виникають проблеми, пов'язані з оцінкою рівня